

ת"פ 2271/05/12 - רשות המיסים, היחידה המשפטית אזור מרכז ותיקים מיוחדים נגד מראד ערמין

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 2271-05-12 רשות המיסים, היחידה המשפטית

אזור מרכז ותיקים מיוחדים נ' ערמין

בפני כבוד השופט ירון מינטקביץ

בעניין: רשות המיסים, היחידה המשפטית אזור מרכז

ותיקים מיוחדים ע"י עו"ד מירי בנהרדית

המאשימה

נגד

מראד ערמין ע"י עו"ד יוסף סמארה

הנאשם

גזר דין

רקע

הנאשם הורשע לאחר שמיעת הוכחות ב- 23 עבירות של ניכוי תשומות תוך שימוש בחשבוניות כוזבות.

על פי הקביעות בהכרעת הדין, הנאשם היה מנהלה של חברת מורדקו השקעות - ניהול, עבודות בנין וכ"א בע"מ (להלן: **החברה**), אשר ביצעה עבודות בניה ללקוחות שונים. במהלך השנים 2006 ו- 2007 ביצעה החברה עבודות בעבור לקוחות שונים והפיקה הכנסות אשר היו חייבות בתשלום מס ערך מוסף. על מנת להקטין את חבות המס של החברה, כלל הנאשם בספרי החברה 23 חשבוניות כוזבות, בסכום כולל של מעל 4.2 מליון ש"ח, אשר נחזו לשקף עסקאות אותן ביצעה החברה עם ספקים שונים. למעשה, החשבוניות האמורות היו כולן מזויפות, לא בוצעה נגדן כל עסקה והחברה לא שילמה את סכום המס אשר נרשם בהן.

בדרך זו, ניכה הנאשם במרמה סכום מס כולל של 549,392 ש"ח, אותו היתה החברה אמורה לשלם.

עמדות הצדדים

ב"כ המאשימה הפנתה לפגיעה אשר נגרמה לערכים המוגנים כתוצאה ממעשיו של הנאשם ולכך שהנאשם לא הסיר את מחדליו ולחומרת העבירות בהן הורשע. כן הפנתה לכך שהנאשם לא הסיר את מחדליו. לאור אלה ביקשה לקבוע כי מתחם העונש ההולם את מעשי הנאשם נע בין עשרה חודשי מאסר לעשרים וארבעה חודשים ועל כן ביקשה להשית על הנאשם עונש "שלא יפחת מעשרים חודשי מאסר" וכן קנס ומאסר מותנה.

ב"כ הנאשם ביקש להקל עמו. בטיעונו הפנה לנסיבותיו האישיות של הנאשם, ובהן העובדה כי אחד מילדיו סובל מבעיה התפתחותית וכי הנאשם נמצא במצב כלכלי דחוק. עוד הפניה לחלוף הזמן מאז ביצוע המעשים. במסגרת טיעונו הציג ב"כ הנאשם מסמכים התומכים בדבריו ביחס לנסיבותיו האישיות של הנאשם. לאור אלה ביקש ב"כ הנאשם להסתפק בעונש מאסר שירוצה בעבודות שירות.

שני הצדדים הציגו פסיקה לתמיכה בעמדותיהם. ב"כ הנאשם אף טרח וערך טבלה, המסכמת את הפסיקה.

מתחם העונש ההולם

הנאשם ניכה שלא כדין תשומות. הוא עשה כן בצורה שיטתית ומאורגנת, לאורך תקופה של כשנתיים, תוך שימוש בחשבונות פיקטיביות רבות, בסכום כולל של למעלה מארבעה מליון ש"ח. מכל בחינה אפשרית, מעשיו מהווים שליחת יד לקופת הציבור.

הנאשם פעל באופן מתוחכם, תוך שהסתיר את הקשר שלו לחברה ושמך נפקד ממסמכיה, בעוד אדם אחר, אשר לא היה לו כל קשר ממשי לחברה, נרשם כבעליה ומנהלה. הדבר מהווה נתון מחמיר ממשי.

שני ערכים מוגנים נפגעו בשל מעשיו של הנאשם, ערך השוויון בנטל המס וערך הפגיעה בקופה הצבורית. המעשים גרעו מן הקופה הצבורית סכום ניכר, מעל חצי מליון ש"ח, ועד היום הנאשם לא שילם את חובו לקופה הצבורית.

מלבד חומרת העבירות ופגיעתן בערכים מוגנים חשובים, מדובר בעבירות אשר הפתוי לבצען גדול, בצדן רווחים גבוהים וסיכויי התפיסה נמוכים. לפיכך יש מדיניות ענישה ראויה אמורה להרתיע נאשמים מבצוע עבירות דומות.

פסיקה עקבית קובעת, כי בעבירות מסים יש להחמיר עם העבריינים לשם הרתעה, בשל הקלות שבביצוע העבירות והקושי לאתר מבצעהן. בפסיקה ניתן דגש על הערך החברתי העומד בבסיס החובה לשלם מסים ולשאת בנטל הכללי ועל הפגיעה החברתית והכלכלית הנגרמות כתוצאה מהן. כן נפסק לא אחת, כי לנסיבותיו האישיות של העבריין יש משקל נמוך. ר' למשל רע"פ 2638/13 עובדיה נ' מ"י:

כבר נפסק לא אחת כי יש להתייחס לעבריינות המס בחומרת יתרה, הן לנוכח פגיעתה הישירה בכיס הציבורי, והן לנוכח פגיעתה העקיפה בכיסו של כל אזרח ואזרח ... על יסוד גישה זו, הותוותה בפסיקה מדיניות ענישה, אשר לפיה יש לגזור את דינם של עברייני המס, תוך מתן עדיפות לשיקולי ההרתעה והגמול, ולבכרם על פני נסיבותיו האישיות של העבריין.

ר' עוד רע"פ 5060/04, הגואל, רע"פ 4791/08, כהן, רע"פ 7450/09, רע"פ 2843/11, אבו עיד, עפ"ג 2444-03-11, ג'בר, רע"פ 7790/13, חיים, רע"פ 1866/14, אופיר זקן ועוד, רע"פ 5064/14, רבחי נתשה נ' מדינת ישראל ורע"פ 3995/15, יאסר זלבאני.

לאור אלה, מתחם העונש אותו הציעה המאשימה, מאסר לתקופה שבין עשרה חודשי מאסר לשנתיים מאסר, נראה לי מקל. ר' למשל רע"פ 3995/15, יאסר זלבאני, שם אישר בית המשפט העליון מתחם עונש שבין עשרה חודשי מאסר לשלוש שנות מאסר ועונשים נלווים בעבירות של שימוש בחשבונות פיקטיביות בסכום כולל של 7.5 מליון ש"ח - ומתחם זה נראה לי הולם גם את המקרה שלפני, אשר חומרתו דומה.

אעיר, כי נתתי דעתי לפסיקה אותה הגיש ב"כ הנאשם. הפסיקה היא כולה של בתי משפט השלום, ואינה משקפת, להבנתי, את רמת הענישה אותה מתווה פסיקתו של בית המשפט העליון. כמו כן, לא אלאה את הקורא בהבחנות בין המקרה שלפני למקרים אשר הוצגו, אך ניתן למצוא כאלה.

נסיבות אשר אינן קשורות לעבירה

הנאשם נשוי ואב לילדים. אין לחובתו הרשעות קודמות.

ממסמכים אותם הציג ב"כ הנאשם עולה, כי אחד מילדיו סובל, למרבה הצער, מבעיה התפתחותית קשה ונזקק לעזרת הזולת. עוד עולה מתלושי שכר שהוצגו, כי הנאשם עובד כיום בנקיון ומשתכר סכומים נמוכים.

דין והכרעה

לזכות הנאשם זקפתי את העובדה כי אין לחובתו הרשעות קודמות. כמו כן, הבאתי בחשבון את העובדה שכתב האישום הוגש בשיהוי ניכר: העבירות נעברו בשנים 2006-2007, החקירה התנהלה עד שנת 2009 וכתב האישום הוגש בשנת 2012.

לחובת הנאשם זקפתי את העובדה שעד היום לא שילם את חוב המס. המדובר בנתון משמעותי בתיקי מס, שכן הבעת החרטה של עבריין מסים אמורה להתבטא בראש ובראשונה בתשלום חוב המס. המנעותו של הנאשם מלשלם את המס אותו ניכה שלא כדין מנציחה את הנזק אשר נגרם לקופה הציבורית בשל מעשיו.

אוסף בעניין זה, כי המס אותו ניכה הנאשם שלא כדין נגבה על ידו מלקוחותיו והוא היה אמור להעבירו לקופת המדינה. הנאשם בחר להשאיר את סכום המס תחת ידו ולנכותו, תוך שימוש בחשבונות כוזבות. לפיכך הנאשם אינו יכול להשמע בטענה שכיום אינו יכול לשלם את חובו.

מעבר לכך, הנאשם לא קיבל אחריות למעשיו אלא כפר בהם וניהל הוכחות. אדגיש, כי אינני זוקף את ניהול התיק לחובת הנאשם, שהרי זכותו של נאשם היא לכפור במעשיו ולדרוש מהמדינה להוכיחם. במיוחד דברים אמורים בתיק זה, בו ניהול ההוכחות לא היה לריק, שכן הנאשם זוכה מחלק ממשי מהמיוחס לו בכתב האישום. עם זאת, הודאה מהווה שיקול משמעותי לקולא, אשר אינו מתקיים במקרה שלפני. עוד אומר, כי לא הבאתי בחשבון את חלוף הזמן מאז הגשת האישום, וזאת משום שכפירתו של הנאשם ואופן ניהול ההליכים על ידו, תוך דחיות מרובות, שלא לכולן היתה הצדקה, הם שגרמו להתמשכותם של ההליכים.

אני ער לנסיבותיו האישיות של הנאשם ולמצבו הכלכלי. כפי שציינתי קודם, הפסיקה המנחה קובעת כי בית משפט לא יתן משקל גבוה לנסיבות אישיות של נאשם בעבירות מסים. ר' למשל רע"פ 2638/13 עובדיה נ' מ"י, רע"פ 5557/09, שוסטרמן נ' מדינת ישראל ורע"פ 4394/14, פיקהולץ נ' מדינת ישראל.

לאור האמור למעלה, ראיתי להשית על הנאשם עונש מאסר הבינוני-גבוה של המתחם אותו קבעתי. כפי שציינתי למעלה, המאשימה ביקשה לקבוע מתחם עונש הנראה לי נמוך וקבעתי מתחם גבוה יותר. עם זאת, לא אשית על הנאשם עונש חמור יותר מאשר הרף הגבוה של המתחם לו טענה המאשימה.

לפיכך גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. שנתיים מאסר בפועל. תחילת ריצוי העונש ביום 29.5.16.
- ב. ששה חודשי מאסר, אותו לא ירצה אלא אם יעבור עבירה על חוק מס ערך מוסף או פקודת מס הכנסה שהיא פשע תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר.
- ג. שלושה חודשי מאסר, אותו לא ירצה אלא אם יעבור עבירה על חוק מס ערך מוסף או פקודת מס הכנסה שהיא פשע תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר.

עמוד 3

ד. קנס בסך 100,000 ש"ח או שמונה חודשי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 1.8.16.

הנאשם יתאם כניסתו למאסר עם ענף אבחון ומיון של שירות בתי הסוהר בטלפונים 08-9787377 או 08-9787336. ככל שלא יקבל הנאשם הנחיה אחרת, עליו להתייצב עד השעה 9:00 במתקן המעצר במגרש הרוסים בירושלים עם תעודה מזהה והעתק גזר הדין.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום.

ניתן היום, ד' ניסן תשע"ו, 12 אפריל 2016, במעמד הצדדים.